

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/90/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010595
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2321010595.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Leopoldov, pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 07.06.2023, č. k. 9T/56/2021-140, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.11.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Leopoldov

odsudzuj e

podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m), 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom zo dňa 07.06.2023, č. k. 9T/56/2021-140 uznal obžalovaného A. A. (ďalej aj obžalovaný) za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1. v presne nezistenom čase v dobe od 16.03.2021 od 16.30 hod do 17.03.2021 do 07.30 hod na ulici Cukrovarskej v meste Sereď preskočil oplotenie prevádzky výkupné zberných surovín vysoké najmenej dva metre a odcudzil prepravku s obsahom nerezového šrotu v objeme približne 55 kg, tým spôsobom, že nerezový šrot cez medzery v oplotení presunul von z areálu zberných surovín a z miesta s takto odcudzeným tovarom odišiel, čím poškodenej obchodnej spoločnosti Zberné Suroviny Žilina, a. s., IČO: 50634518 spôsobil škodu vo výške 46,75 Eur,

2. dňa 06.04.2021 v čase okolo 01.42 hod na Cukrovarskej ulici v Sereď preskočil oplotenie objektu výkupné druhotných surovín a z dvora z kovovej nádoby zobral medené káble obalené v umelohmotnom obale - izolante o hmotnosti 10 kg a z miesta s takto odcudzeným tovarom odišiel, čím spôsobil poškodenej obchodnej spoločnosti Zberné Suroviny Žilina, a. s., IČO: 50634 518 škodu vo výške 27,53 Eur.

Okresný súd podľa § 44 Trestného zákona u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest uložený obžalovanému rozsudkom okresného súdu zo dňa 11.07.2022, sp. zn. 27T/44/2019, právoplatným dňa 28.03.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) zo dňa 28.03.2023, sp. zn. 3To/82/2022, vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia za dostatočný. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť náhradu škody v sume 74,28 Eur poškodenej spoločnosti Zberné Suroviny Žilina, a.s., IČO: 50 634 518, so sídlom Kragujevská 3, Žilina (ďalej len poškodený).

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že okresný súd dňa 11.01.2023 vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného pri splnení podmienok podľa § 252 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku, keďže bol toho názoru, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného, ktorému bola riadne doručená obžaloba dňa 30.05.2022, ako aj predvolanie na hlavné pojednávanie dňa 30.12.2022, v prípravnom konaní pred orgánom činným v trestnom konaní mal na oboch výsluchoch dňa 08.04.2021 možnosť vyjadriť sa ku skutkom, ktoré sú predmetom obžaloby, boli dodržané ustanovenia o skrátenej vyšetrovanej, obžalovaný bol upozornený dňa 29.04.2021 na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania a bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený v predvolaní na hlavné pojednávanie, pričom nenastali okolnosti podľa § 252 ods. 3 Trestného poriadku vylučujúce takýto postup. Následne na ďalšom hlavnom pojednávaní obžalovaný urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, ktoré okresný súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal a následne vykonal dokazovanie súvisiace iba s výrokom o treste, o ochrannom opatrení a náhrade škody.

Okresný súd nezistil ani nepatrnú závažnosť konania na použitie špecifického materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný konal v priamom úmysle, ide o pokračovací trestný čin a obžalovaný je mnohonásobným recidivistom.

K výroku o treste okresný súd uviedol, že skutky pokračovacieho trestného činu uvedené vo výroku rozsudku boli v súbehu so skutkom, za ktorý bol obžalovaný odsúdený rozsudkom okresného súdu pod sp. zn. 27T/44/2019, kde skutok je zo dňa 06.11.2018, pričom uvedený súbeh je vymedzený na jednej strane doručením trestného rozkazu okresného súdu zo dňa 28.11.2017, sp. zn. 1T/183/2017, právoplatným dňa 09.02.2018 obžalovanému, a na druhej strane vyhlásením rozsudku okresného súdu zo dňa 11.07.2022, sp. zn. 27T/44/2019, právoplatným dňa 28.03.2023 v spojení s uznesením krajského súdu zo dňa 28.03.2023, sp. zn. 3To/82/2022 (porovnaj R 41/1968, R 59/2018). Nebolo možné ukladať súhrnný trest vo vzťahu k trestnému rozkazu okresného súdu pod sp. zn. 0T/167/2022, kde skutok je zo dňa 14.07.2022, čo je už po vyhlásení rozsudku okresného súdu zo dňa 11.07.2022, sp. zn. 27T/44/2019, a teda ide o recidívu. Pri zbíhajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného je najprísnejším trestným činom prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, kde trestná sadzba predstavuje od 6 mesiacov do 3 rokov, v porovnaní s trestnou sadzbou podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, ktorá je od 0 do 2 rokov. Okresný súd ďalej zistil prítiažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov a v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, a to s poukazom na trestný rozkaz okresného súdu sp. zn. 1T/183/2017. Okresný súd nezistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko uvedená poľahčujúca okolnosť nebola uvedená v rozsudku okresného súdu sp. zn. 27T/44/2019. Pokiaľ by okresný súd obžalovanému ukladal súhrnný trest za zbíhajúcu sa trestnú činnosť, potom by priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti bolo dôvodné len za predpokladu, že by sa obžalovaný priznal a úprimne oľutoval spáchanie všetkých ním spáchaných trestných činov, čo sa však nestalo. (porovnaj Jtk 7/11, uznesenie Krajského súdu v Žiline z 15.5.2011, sp.zn. 1To/17/2011 a uznesenie krajského súdu zo dňa 17.01.2023, sp. zn. 6To/77/2022). Keďže vo vzájomnom pomere prevažovali prítiažujúce okolnosti, s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona zákonná trestná sadzba v zmysle § 212 ods. 1 Trestného zákona po úprave by bola od 8 mesiacov do 2 rokov.

Okresný súd ďalej pri úvahách o treste vychádzal z ustanovenia § 44 Trestného zákona. Pri zbíhajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného je najprísnejší trestný čin podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, za ktorý bol obžalovaný odsúdený rozsudkom okresného súdu sp. zn. 27T/44/2019 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 3To/82/2022, kde pri prevahe prítiažujúcich okolností bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov s jeho zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. V prejednávanej trestnej veci obžalovaný spáchal pokračovací trestný čin podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, ktorý je prečinom s menej prísnou trestnou sadzbou, takisto tu ide o prevahu prítiažujúcich okolností, avšak obžalovaný spáchanie trestného činu priznal a úprimne oľutoval a urobil vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní. Okresný súd teda dospel k záveru, že trest, ktorý

bol obžalovanému uložený rozsudkom okresného súdu pod sp. zn. 27T/44/2019 v spojení s uznesením krajského súdu pod sp. zn. 3To/82/2022 je trestom, ktorý možno považovať na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný a upustil od uloženia súhrnného trestu.

K výroku o náhrade škody okresný súd uviedol, že poškodený si riadne a včas uplatnil škodu, táto bola v konaní preukázaná na základe účtovných výdajok a výška náhrady škody je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, a preto okresný súd v adhéznom konaní uložil obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku povinnosť zaplatiť poškodenému náhradu škody.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní sa obžalovaný vzdal práva na podanie odvolania voči všetkým výrokom aj za osoby oprávnené podať odvolanie v jeho prospech a nesúhlasil s podaním odvolania oprávnenými osobami v jeho prospech. Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta (ďalej len prokurátor) podal odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Prokurátor zahlásené odvolanie odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 14.06.2023 v ktorom namietal nasledovné. Nesúhlasí s upustením od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, rozhodnutie okresného súdu považuje za nezákonné. Upustiť od uloženia súhrnného trestu je možné len ak vo vzťahu k odsúdeniu, voči ktorému sa upúšťa od uloženia súhrnného trestu, by samotné uloženie súhrnného trestu vôbec prichádzalo do úvahy. V danom prípade táto podmienka splnená nie je. Súhrnný trest sa ukladá len v prípade viacčinného súbehu za predpokladu, že za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti bol páchatel' odsúdený a na toto odsúdenie možno prihliadať.

Prokurátor namietal, že viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin rovnakého páchatel'a (irelevantné je pritom, či sa odsudzujúci rozsudok týkal niektorého z týchto trestných činov alebo trestného činu spáchaného ešte skôr, mimo okruhu skúmaných trestných činov), a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý neskôr nadobudol právoplatnosť a možno naň prihliadať. Zhodne aj R 8/1974 (viac trestných činov je v súbehu len potiaľ, pokiaľ medzi prvým a posledným z nich nebol vyhlásený, súdom prvého stupňa, odsudzujúci, hoc neprávoplatný, rozsudok za nejaký trestný čin). Vychádzajúc z uvedeného, vzhľadom na jednotlivé okolnosti prípadu a čas spáchania práve prejednávaného skutku, je potrebné uviesť, že uložený trest je v rozpore s vyššie uvedeným. V tejto súvislosti poukázal najmä na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 03.10.2018, sp. zn. Tpj 31/2018, na zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona vo vzťahu k ustanoveniam § 353 ods. 8, § 355 ods. 10 Trestného poriadku, v zmysle ktorého: „časovým rozhraním medzi viacčinným súbehom trestných činov a trestnoprávnou recidívou je v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona moment vyhlásenia súdom prvého stupňa prvého odsudzujúceho rozsudku za niektorý z trestných činov (skutkov) toho istého páchatel'a; taký účinok má podľa § 353 ods. 8 Trestného poriadku aj doručenie trestného rozkazu obvinenému. Pri pokračovaní trestnom čine, ak konanie páchatel'a pri niektorom z čiastkových útokov tohto činu časovo prekročí moment uvedený v predchádzajúcej vete, pokračovací trestný čin je spáchaný ako trestnoprávna recidíva. Na účinok uvedený v predchádzajúcom odseku nemá vplyv, ak je rozsudok súdu prvého stupňa zrušený súdom vyššieho stupňa pri rozhodovaní o opravnom prostriedku alebo ak dôjde k zrušeniu trestného rozkazu zo zákona na základe podaného odporu (§ 355 ods. 10 Trestného poriadku), pokiaľ v ďalšom priebehu trestného konania dôjde k právoplatnému odsúdeniu za dotknutý trestný čin.“

Konkrétne k dôvodu nezákonnosti uloženého trestu - práve prejednávaný pokračovací prečin krádeže je dokonaný dňa 06.04.2021. Skutok z rozsudku pod sp. zn. 27T/44/2019 bol spáchaný dňa 06.11.2018. Medzi týmito dvoma skutkami však došlo k prerušeniu súbehu trestnej činnosti dňom 29.04.2019 - kedy bol obžalovanému (v tom čase obvinenému) doručený trestný rozkaz vo veci pod sp. zn. 27T/44/2019. Je irelevantné, že následne došlo k zrušeniu trestného rozkazu na podklade podaného odporu, keďže v konečnom dôsledku došlo následne k odsúdeniu páchatel'a, t. j. účinok doručenia trestného rozkazu - prerušenie súbehu trestnej činnosti zostal zachovaný. Vzhľadom k uvedenému skutok krádeže zo dňa 06.04.2021 bol vo vzťahu k trestnej činnosti zo dňa 06.11.2018 (z konania sp. zn. 27T/44/2019) už spáchaný ako trestnoprávna recidíva. Pochybil teda okresný súd, pokiaľ bol toho názoru, že vo vzťahu k odsúdeniu pod sp. zn. 27T/44/2019 prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu (a teda i upustenie od jeho uloženia). Súbeh trestnej činnosti v danom prípade nie je daný ani medzi práve prejednávaným skutkom zo dňa 06.04.2021 a skutkom z trestného rozkazu okresného súdu zo dňa 17.07.2022, sp. zn. 0T/167/22 (kde skutok je zo dňa 14.07.2022), keďže bolo zistené, že trestný rozkaz v tejto trestnej veci 9T/56/2021 podľa údajov uvedených v samotnom odpore obžalovaný prevzal 30.05.2022).

S poukazom na vyššie uvedené rezultoval, že okresným súdom uložený trest je nezákonný, v rozpore s ustanovením § 44 Trestného zákona. Z uvedených dôvodov preto navrhol, aby krajský súd v zmysle

§ 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a aby v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému uložil primeraný a zákonný trest (samostatný, nepodmienečný).

K odvolaniu sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 04.07.2023, v ktorom uviedol, že s odvolaním prokurátora nesúhlasí. Uviedol, že na hlavnom pojednávaní dňa 07.06.2023 navrhol práve prokurátor súhrnný trest: „Vzhľadom na prijaté vyhlásenie o vine navrhujem uznať obžalovaného za vinného a uložiť mu súhrnný nepodmienečný trest podľa § 212 ods. 1 TZ, § 36 písm. l) TZ, § 37 písm. m) TZ, § 37 písm. h) TZ v minimálnom trvaní 8 mesiacov so stredným stupňom stráženia a zrušiť výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/167/2022.“ Z tohto dôvodu mu preto nie je zrejmé, prečo v odvolaní prokurátor uvádza, že neboli splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu vôbec.

Ďalej bol toho názoru, že okresný súd sa v odôvodnení rozsudku správne vysporiadal s uložením súhrnného trestu a možnou aplikáciou § 44 Trestného zákona, keď pripustil a zároveň odôvodnil v rozsudku možnosť uloženia súhrnného trestu so skutkom, za ktorý bol právoplatne odsúdený okresným súdom pod sp. zn. 27T/44/2019 v spojení s uznesením krajského súdu zo dňa 28.03.2023, zatiaľ čo skutok prejednávaný v tomto trestnom konaní bol spáchaný dňa 17.03.2021, čím sú splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu v zmysle Trestného zákona. Bol odsúdený na 2 roky a 6 mesiacov za trestný čin, pri ktorom je trestná sadzba od 6 mesiacov do 3 rokov. V konaní pod sp. zn. 27T/44/2029 dostal prísny trest, pričom postačuje na jeho nápravu. Pripomína, že prejednávaná vec nespôsobovala spoločenskú nebezpečnosť, išlo o nepatrnú vec. Trestný zákon umožňuje súdom výrazné využitie prvkov depenalizácie, čo je vyjadrením zásady, že nepodmienečný trest je „ultima ratio“ a treba ho uplatniť len vtedy, keď iné, menej závažné prostriedky Trestného zákona už zlyhali. V danom prípade sa okresný súd pri určovaní výšky trestu riadil touto zásadou a dbal na účel trestu a samotného trestného konania. Nie je nevyhnutné na neho pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody, nespĺňajúcim voči jeho osobe účel individuálnej prevencie, pričom samotný trest vyplývajúci z rozsudku okresného súdu zo dňa 11.07.2022, sp. zn. 27T/44/2019, právoplatným 28.03.2023 v spojení s uznesením krajského súdu zo dňa 28.03.2023, sp. zn. 3To/82/2022 ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov s jeho zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, možno považovať v tomto prípade za dostatočný na ochranu spoločnosti a jeho nápravu. V zmysle vyššie uvedeného žiadal, aby odvolací súd zamietol odvolanie prokurátora.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaný a obhajkyňa obžalovaného. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí zotrval na podanom odvolaní a žiadal, aby bol obžalovanému uložený zákonný samostatný trest odňatia slobody. Obhajkyňa obžalovaného navrhla odvolanie prokurátora postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť. Obžalovaný žiadal, aby krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku, ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania na to oprávnenou osobou - prokurátorom v neprospech obžalovaného - postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému prokurátor podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Na podklade odvolacieho prieskumu zistil, že odvolanie prokurátora je v celom rozsahu dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky odvolateľ nemal a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, krajský súd vlastným prieskumom nezistil.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Základným predpokladom uloženia súhrnného trestu je, aby medzi trestným činom, ktorý je predmetom prebiehajúceho konania a trestným činom, vo vzťahu ku ktorému má byť uložený súhrnný trest existoval viacčinný súbeh. Viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatel'a, a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihliadať. Z uvedeného vyplýva, že okamih vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu. Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda páchatel'a odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávaný trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom (za ktorý už bol odsúdený).

Aj judikatúra akcentuje, že viac trestných činov je v súbehu (viacčinnom) len potiaľ, pokiaľ medzi prvým a posledným z nich nebol vyhlásený, súdom prvého stupňa, odsudzujúci (hoci aj neprávoplatný) rozsudok za nejaký iný trestný čin obžalovaného. Činy spáchané po odsudzujúcom rozsudku do doby jeho právoplatnosti treba posúdiť obdobne ako recidívu (R 8/1974). Ak bol trestný čin spáchaný po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku súdom prvého stupňa, nejde o súbeh, a teda je vylúčené uloženie súhrnného trestu v zmysle § 35 ods. 2 Trestného zákona (teraz § 42 ods. 1 Trestného zákona), aj keď

bol tento rozsudok v ďalšom konaní zrušený a nový odsudzujúci rozsudok súd prvého stupňa vyhlásil až po spáchaní trestného činu, za ktorý sa ukladá trest (R 52/1971).

Z obsahu spisového materiálu okresného súdu pod sp. zn. 27T/44/2019 krajský súd zistil, že obžaloba v tejto veci napadla na okresný súd 17.04.2019 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona. Okresný súd vo veci vydal 23.04.2019 trestný rozkaz, ktorý bol doručený obžalovanému do vlastných rúk 25.04.2019, pričom obžalovaný voči nemu podal odpor, v dôsledku ktorého sa vo veci pojednávalo. Na hlavnom pojednávaní konanom 14.10.2019 rozhodol okresný súd rozsudkom (oslobodil obžalovaného), voči ktorému podal prokurátor odvolanie čo do výroku o vine a treste, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením zo dňa 26.06.2020, č. k. 3To/27/2020-283, ktorým napadnutý rozsudok zrušil a vrátil. Následne okresný súd rozhodol rozsudkom zo dňa 11.7.2022, č. k. 27T/44/2019 (uznal obžalovaného za vinného) proti ktorému podal odvolanie obžalovaný, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením zo dňa 28.03.2022-384. Z oboznámeného spisu krajský súd zistil, že skutok v tejto trestnej veci bol spáchaný obžalovaným dňa 06.11.2018.

Z dokazovania nepochybne vyplynulo, že medzi skutkom spáchaným obžalovaným 06.11.2018 (vec okresného súdu pod sp. zn. 27T/44/2019) a v súčasnosti prejednávateľnými skutkami spáchanými dňa 16.03.2021 a 06.04.2021 bol vydaný trestný rozkaz dňa 23.04.2019, sp. zn. 27T/44/2019, ktorý bol doručený obžalovanému dňa 25.04.2019. Uloženie súhrnného trestu neprichádzalo v takomto prípade do úvahy, keďže okresný súd v prejednávanom prípade neodsudzoval obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr než mu bol doručený trestný rozkaz. Nie je rozhodujúce, kedy bol trestný rozkaz vydaný, pretože len doručenie trestného rozkazu a nie jeho vydanie, má účinky spojené s vyhlásením odsudzujúceho rozsudku podľa § 353 ods. 6 Trestného poriadku.

Z obsahu spisu okresného súdu pod sp. zn. 0T/167/2022 krajský súd (ďalej) zistil, že obžaloba napadla na okresný súd 15.07.2022 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, pričom okresný súd vo veci vydal trestný rozkaz dňa 17.07.2022, č. k. 0T/167/2022-60, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 17.07.2022. Skutok v tejto veci bol spáchaný dňa 14.07.2022. V súčasnej prejednávanej veci bol vydaný trestný rozkaz dňa 08.07.2021 pod č. k. 9T/56/2021-92, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 30.05.2022, teda medzi skutkom spáchaným dňa 14.7.2022 (pod sp. zn. 0T/167/2022) a skutkami v súčasnosti prejednávanom prípade spáchanými dňa 16.03.2021 a 06.04.2021 bol obžalovanému doručený trestný rozkaz zo dňa 17.07.2022, č. k. 0T/167/2022-60, teda nebolo možné ukladať súhrnný trest odňatia slobody ani vo vzťahu ku skutku, za ktorý bol odsúdený pod sp. zn. 0T/167/2022.

Z uvedeného vyplýva, že neexistovali u obžalovaného skutočnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie súhrnného trestu, a preto nebolo možné aplikovať ani upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona, tak ako to urobil okresný súd v napadnutom rozsudku. Na základe vyššie uvedeného bolo možné obžalovanému ukladať samostatný trest.

Pokiaľ ide o výmeru trestu z vykonaného dokazovania krajský súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a jednu pritažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, bol už za trestný čin odsúdený, teda pomer pritažujúcich a poľahčujúcich okolností bol vyrovnaný, a preto nebolo potrebné upravovať zákonom stanovenú trestnú sadzbu, ktorá je podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona od 0 do 2 rokov. Krajský súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, ktorý zohľadňuje tak prvky individuálnej i generálnej prevencie a vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu ho možno považovať za primeraný a spravodlivý.

Čo sa týka druhu trestu krajský súd dospel k právnomu záveru, že obžalovanému je potrebné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže doposiaľ bol 17 krát súdne trestaný, pričom bol viackrát vo výkone trestu odňatia slobody. Ak ho ani predchádzajúce výkony trestov neodradili od páchania ďalšej trestnej činnosti, niet dôvodu sa domnievať, že by iný (alternatívny) trest splnil svoj účel, najmä z hľadiska individuálnej prevencie, resp. žeby boli splnené zákonné podmienky na upustenie od ďalšieho trestu v zmysle § 44 Trestného zákona.

Krajský súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia do ústavu so stredným stupňom strázenia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na základe prezentovaných úvah a právnych záverov krajský súd na verejnom zasadnutí postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyselne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.